

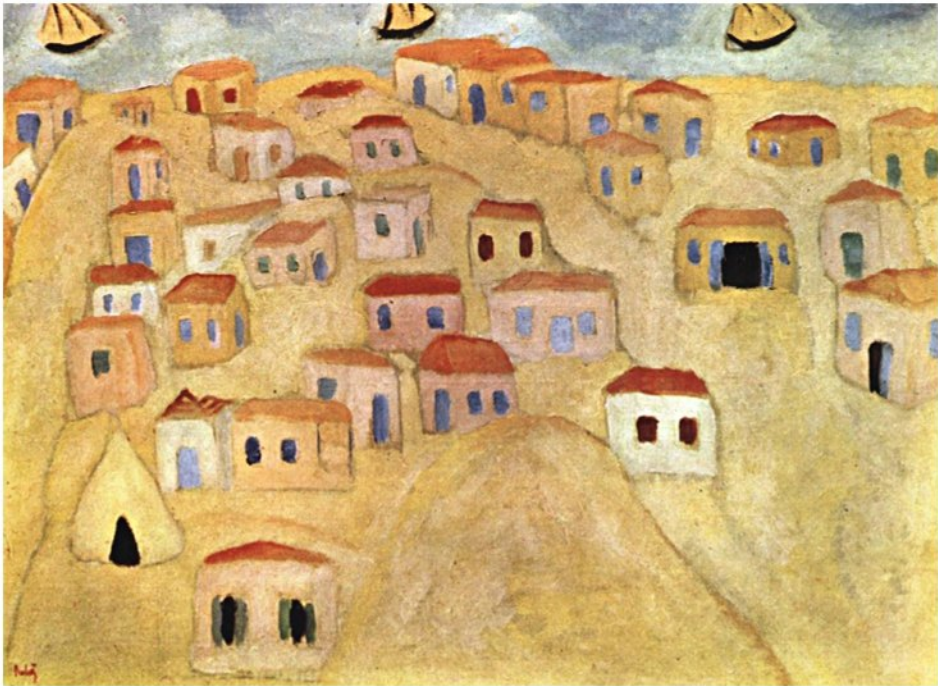

דרור אידר

dror.eydar.bye@gmail.com

הגיון השח המדיני

במסורת הרצל ואביו בנציון, רה"מ נתניהו פעל במהלך המדיני הנוכחי כדי להעביר את הלחץ הבינלאומי אל האויב • לא את כל מה שרצינו השגנו, אבל נשמרו מטרות המלחמה, ובראשן פירוק חמאס מנשקו וסילוקו מעזה • מה שהתחיל באסון גדול הגיע להישגים היסטוריים, אף שהטיפול במחדל עוד לפנינו

רישיון האומות שניה את מעמדן של המושבות הראשונות כיישובים של המדינה שבדרך. "תחילתה של תל אביב" מאת ראובן רובין, 1912

d'être) של התנועה הזאת, על "קיצוניה" ו"מתוניה". מחבלי שומרון ויהודה לא הצטרפו לטבח ב־7 באוקטובר לא מפני שלא רצו, אלא מפני שלא יכלו. קיומם של יותר מחצי מיליון חלוצים יהודים והתפרסותם של צה"ל ושב"כ בשטח עצרו בהם.

לא לעולם חוסן. לאחרונה נחשפו על גב ההר בתי מלאכה לייצור רקי טות. כך זה התחיל בעזה, ואנחנו הכלנו עד שחטפנו. המחשבה שאחרי 7 באוקטובר ניתן לברברים להקים מדינה עצמאית על גב ההר בגובה של 900 מטרים מעל פני הים, מול מרכזי האוכלוסייה הגדולים ושרה התעופה הכי נלאומי שלנו, היא עניין לפסיכיאטרים. נוכד את מוראות 7 באוקטובר: חמאס יצא למלחמת השמדה של ישראל תוך ביצוע רצח עם בשיטות האכזריות ביותר שנודעו לאנושות. אין לנו רכר משותף מבחינה אנושית ותרבותית עם כורתי ראשי בנינו, אוססי בנותינו, שורפי תינוקותינו והורינו.

ב־12 באוקטובר 2000 (שוב אוקטובר) המון ביצע לינץ' בשני חיילי מילואים שנקלעו לר" מאללה. אחד הרוצחים הניף את ידיו המגואלות בדם לאות ניצחון, לאחר שעקר במו ידיו את לב הקורבן. גם ב־7 באוקטובר העדיפו מחבלים רבים לרצוח את קורבנותיהם במו ידיהם. זו תרבותם, וזה ענף הייצור העיקרי שלהם. המלחמה מולם תמיד היתה קיומית, בין תומכי הציוויליזציה המערבית לבין הברברים המייחלים לאוברנה. מדינת היהודים היא המוצב הקדמי במערכה העולמית הזאת.

עושה רושם שלעת עתה ההכרעה הסופית נדחתה. החשבון לא תם. חשוב ללמוד מניסיוננו, ולהיזהר מפתרונות "עכשיו" המתבררים כפת" רונות "אך־שוא". סבלנות דרושה לנו, ואמונה בנצח ישראל. גמר חתימה טובה. ●

סוריה של אסד לא קיימת יותר ויכולותיה הצי" באיות נמחקו; איראן הוכתה באופן חסר תקדים תוך שארה"ב מצטרפת למתקפה עליה; והתימנים מטרידים ולא יותר.

4 נכון, שאלות רבות עדיין נותרו ללא מענה כאשר לחרפת 7 באוקטובר. צה"ל ממשיך לטיח את מחדליו, וגם שב"כ. תחקירי אמת שנעשו בצה"ל נגנזו לטובת תחקירים חלקיים המכסים על המחדלים, במקום לחשוף אותם בקלונם על שולחן הניתור חים כאות לבני מרי, לבל נשוב על הטעויות שהובילו לטבח. לא רק המחדלים המודיעיניים שקדמו להפתעה, אלא גם היעדר הצבא בשעות הראשונות ולאחר מכן ניהול הלחימה בחורשים לאחר מכן, עד לעובדה הבעייתית שגם כיום, המטכ"ל מאויש בחלק ניכר ממנו במפקדים שיש להם אחריות למחרל הנורא. האלוף נמרוד אלוני נפרד מהצבא השבוע בביקורת נוקבת: "אני מש" תחרר מצבא שמושג האחריות בו נרמס וחולל, ושיאכר את ביטחוננו לשים את כישלונותיו על השולחן".

5 ועוד נקודה: לאורך המערכה סיפרנו שהמלחמה היא נגד חמאס, ולא נגד הפלשתינים, כאילו מדובר בישות חייורית שנחתה מעולם אחר והשתלטה על שכינינו. ולא היא. חמאס הוא בשר מבשרו של הצי" בור העזות ותושבי הרשות הפלשתינית. עד היום לא שמענו גינוי מוסרי אחד של הטבח מפני מנהיג בעזה או ברמאללה. אויבינו לא מסייגים את מלחמתם לצה"ל בלבד או נגד ממשלתו של בנימין נתניהו, אלא אומרים בפירוש שהם נל" חמים נגד ישראל, הציונות והעם היהודי. אכן, האמת היא שאנחנו נלחמים בתנועה הפ" לשתינית על זרמיה ופלגיה, האוחזים כולם בר" עיון השמדת ישראל. זאת עילת הקיום (raison

בג'האדיסטים ובאויבי המערב, אבל פחדות מהאסלאם ומתומכיו ברחובותיהן, ולכן אפשרו הסתה אנטישמית ו"הכרה במדינה פלשתינית". התקשורת העולמית שיתפה פעולה עם מסע התעמולה של חמאס, ללא בדיקת עובדות. וכך, לחרפת המערב, לאחר כמעט שנתיים של לחימה ישראל הוצגה כצד הרע בסיפור. ההסכם מעביר את הלחץ אל האויב ומשיג תמיכה בינלאומית בישראל, כולל לגיטימציה להמשך הלוחמה אם חמאס ירחה את ההצעה. הן מדינות המערב והן מדינות ערביות תלחצנה על חמאס לקבל את תנאי ההסכם, השומר על מטרות המלחמה כפי שנוסחו בתחילת המערי כה: השבת כל החטופים, סילוק חמאס מהשלטון ומעזה ופירוקו מנשקו באופן שעזה לא תהווה יותר איום עלינו. מהיכרותנו את שכנינו במאת השנים האחרונות, סביר להניח שגם הפעם הם לא יקבלו את ההצעה.

3 זה מהלך שח אופייני לנתניהו. הנהיגה אחראית מנתחת לעומק את המצב המקומי והבינלאומי, ומזהה הזדמנויות תוך ניסיון להשיג את מרב המטרות. לשם כך היא מוכנה לשלם מחירים מסוימים, נסבלים לדעתה, בוודאי בטווח הארוך. נכון, לא השגנו את מלוא תאוותנו, ובכלל זה גם לא הח" לנו ריבונות על חבלי המולדת המרכזיים, אבל עוד חזון למועד, מעשינו בשטח ידברו.

מה שהתחיל באסון גדול מגיע כעבור שנתיים לקראת סיום בתנאים אחרים לגמרי, תוך שינוי היסטורי של המצב הגיאופוליטי במזרח התיכון כולו לטובת ישראל: ציר הרשע האיראני, שתור כנן כטבעת חנק על ישראל שתאפשר לאיראן להשלים את פרויקט הגרעין ופיתוח הטילים הבליסטיים, התמוטט לגמרי; חמאס לא קיים עוד כצבא ורצועת עזה חרבה; חיזבאללה הוכה ונחלש דרמטית וכיום נאבק על מקומו בלבנון;

1 "אין אדם יוצא מן העולם וחצי תאוותו בידו", כך לימדו חכמינו במי דרש. עלינו להחליט על מה להסתי כל, וממה לשאוב נחמה או תסכול: על חצי הכוס המלאה או הריקה. הגאון מווילנה אמר שאם אדם עוסק כל ימיו במה שאין לו ושלא השיג עדיין, ולא עוצר לרגע להודות על מה שכבר יש, "כל ימיו רעים, כי אינו אפשרי שישגי כל חפצו וימלא דעתו".

בספרו "חמשת אבות הציונות", בנציון נתניהו ו"ל שרטט את דמותו של הרצל. חוזה המדינה פעל בכיוון מרכזי ברור: השגת רישיון האומות, או בלשוננו – השגת תמיכה בינלאומית. לולא פעילותו אצל הסולטן, הקייזר הגרמני והממשלה הבריטית בלונדון, יישובי העלייה הראשונה היו נותרים כקולוניות יהודיות בלבד, ולא תשתית למדינה שבדרך. גם הצהרת בלפור, כ־13 שנה לאחר מותו של הרצל, חבה את לידתה לפעיי ליתו המדינית של חוזה המדינה.

בנציון נתניהו עצמו, בעבודתו עם ז'בוטינסקי, סבר עם פרוץ מלחה"ע השנייה שכריטינה עומי דת לדרת מגדולתה, והצביע על ארה"ב כמדרי נת המפתח להשגת המדינה היהודית. הם נסעו לשם בפברואר 1940 כדי להשפיע על הממשל האמריקני לתמוך ברעיון הציוני.

2 בנימין נתניהו ממשיך את הכיוון הזה. ההסכם לסיום המלחמה, שהוכרו עליו בוושינגטון בנוכחות צד אחד, תואם את תפיסתו המדינית ההיסטורית. כבר בהצהרת בראילן הוא דיבר על רעיון "שתי המדינות", תוך שהוא מכניס את התנאי המפוי רסם: הכרה בישראל כמדינת העם היהודי. המי חשבה היתה להוריד את הלחץ הבינלאומי מעי לינו ולהעבירו לצד השני. בחודשים האחרונים גבר הלחץ על ישראל. אומות רבות, בצביעות אופיינית, מרוצות מכך שישראל נלחמת

סיפרנו שהמלחמה היא נגד חמאס ולא נגד הפלשתינים, אך חמאס הוא בשר מבשרו של הציבור העזתי ותושבי הרש"פ. אויבינו אומרים בפירוש שהם נלחמים נגד ישראל, הציונות והעם היהודי. האמת היא שאנחנו נלחמים בתנועה הפלשתינית על זרמיה ופלגיה, האוחזים ברעיון השמדת ישראל. זאת עילת הקיום של התנועה הזאת, על "קיצוניה" ו"מתוניה"

יפעת מידע תקשורת